

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1285/2013

av den 11 december 2013

om uppbyggnad och drift av de europeiska satellitnavigeringssystemen och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 876/2002 och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 683/2008

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 172,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Syftet med den europeiska politiken för satellitnavigering är att ge unionen två satellitnavigeringssystem: systemet med ursprung i Galileoprogrammet samt Egnossystemet (nedan kallade *systemen*). Dessa system upprättas genom Galileoprogrammet och Egnosprogrammet. Varje infrastruktur består av satelliter och ett nät av markstationer.

(2) Syftet med Galileoprogrammet är att upprätta och driva den första globala infrastrukturen för satellitnavigering

och satellitpositionering särskilt utformad för civila ändamål, som kan användas av en mängd olika offentliga och privata aktörer både i Europa och över hela världen. Det system som upprättas genom Galileoprogrammet fungerar oberoende av alla andra befintliga eller kommande system och bidrar därigenom bland annat till unionens strategiska autonomi, vilket har betonats av Europaparlamentet och rådet.

(3) Syftet med Egnosprogrammet är att förbättra kvaliteten på de öppna signalerna från befintliga globala satellitnavigeringssystem (nedan kallade GNSS) samt signalerna från den öppna tjänst som erbjuds av det system som upprättas genom Galileoprogrammet, när dessa blir tillgängliga. De tjänster som erbjuds av Egnosprogrammet bör företrädesvis omfatta medlemsstaternas territorier som är geografiskt belägna i Europa, vilket för detta ändamål inkluderar Azorerna, Kanarieöarna och Madeira.

(4) Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén har hela tiden fullt ut ställt sig bakom Galileo- och Egnosprogrammen.

(5) Då Galileo- och Egnosprogrammen befinner sig i ett långt framskridet utvecklingsskede och står i begrepp att tas i drift, krävs det ett särskilt rättsligt instrument som bland annat svarar mot deras behov av styrning och säkerhet, uppfyller kraven på sund ekonomisk förvaltning och främjar systemens användning.

(6) Systemen utgör infrastruktur inom de transeuropeiska näten, vars användning sträcker sig långt bortom medlemsstaternas gränser. Dessutom bidrar tjänsterna från systemen till en rad olika ekonomiska och sociala verksamheter, bland annat de transeuropeiska nätens utveckling när det gäller infrastruktur för transport, telekommunikation och energi.

⁽¹⁾ EUT C 181, 21.6.2012, s. 179.

- (7) Galileo- och Egnosprogrammen är industripolitiska verktyg och ingår i strategin Europa 2020, vilket framhålls i kommissionens meddelande av den 17 november 2010 *En integrerad industripolitik för en globaliserad tid – Med konkurrenskraft och hållbar utveckling i centrum*. Det hänvisas även till dem i kommissionens meddelande av den 4 april 2011 *En rymdstrategi för Europeiska unionen i allmänhetens tjänst*. Dessa program innebär många fördelar för unionens ekonomi och medborgare, med ett totalt värde på uppskattningsvis omkring 130 miljarder EUR under perioden 2014–2034.
- (8) Ett växande antal ekonomiska sektorer, särskilt transport-, telekommunikations-, jordbruks- och energisektorerna, använder i allt högre grad satellitnavigeringssystem. Även myndigheter kan dra nytta av dessa system på olika områden, exempelvis räddningstjänster, polisverksamhet, krishantering och gränsförvaltning. Att utveckla användningen av satellitnavigering medför enorma fördelar för ekonomin, samhället och miljön. Sådana samhällsekonomiska fördelar kan delas in i tre kategorier: direkta fördelar genom tillväxten på rymdmarknaden, direkta fördelar genom tillväxten på nedströmsmarknaden för GNSS-baserade tillämpningar och tjänster samt indirekta fördelar genom uppkomsten av nya tillämpningar i, eller tekniköverföring till, andra sektorer, vilket leder till nya marknadsmöjligheter i andra sektorer, produktivitetsvinster i hela industrin och fördelar för allmänheten genom minskade utsläpp eller förbättrad säkerhet och trygghet.
- (9) Därför är det viktigt att unionen stöder utvecklingen av tillämpningar och tjänster baserade på systemen. Det gör att unionens medborgare kan dra nytta av systemens fördelar och att allmänhetens förtroende för Galileo- och Egnosprogrammen upprätthålls. Det lämpliga instrumentet för att finansiera forskning och innovation med anknytning till utvecklingen av GNSS-baserade tillämpningar är Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (nedan kallat *Horisont 2020*) inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013⁽¹⁾. En mycket specifik uppströmsdel av forsknings- och utvecklingsverksamheten bör dock finansieras via den budget som avsätts till Galileo- och Egnosprogrammen enligt denna förordning, om verksamheten avser grundläggande inslag såsom Galileokompatibla chipsets och mottagare, vilket kommer att underlätta utvecklingen av tillämpningar i olika ekonomiska sektorer. Sådant finansiering bör emellertid inte äventyra installationen eller driften av den infrastruktur som upprättas inom ramen för programmen.
- (10) Med tanke på den ökande användningen av satellitnavigering på många områden kan avbrott i tjänsterna
- (11) Galileoprogrammet omfattar en utformningsfas som har avslutats, en utvecklings- och valideringsfas fram till 2013, en installationsfas som inleddes 2008 och som ska avslutas 2020 samt en driftsfas som bör inledas successivt 2014-2015 i syfte att ha ett fullständigt operativt system 2020. De fyra första operativa satelliterna har konstruerats och skjutits upp under utvecklings- och valideringsfasen, medan den fullständiga satellitkonstellationen bör slutföras under installationsfasen och upprustningen bör ske under driftsfasen. Den tillhörande markbaserade infrastrukturen bör utvecklas och drivas på motsvarande sätt.
- (12) Egnosprogrammet befinner sig i sin driftsfas sedan den öppna tjänsten förklarades operativ i oktober 2009 och tjänsten för skydd av människoliv förklarades operativ i mars 2011. Med förbehåll för tekniska och finansiella begränsningar och på grundval av internationella avtal kan den geografiska täckningen för de tjänster som tillhandahålls av Egnossystemet utvidgas till att omfatta andra regioner i världen, i synnerhet territorier i kandidatländer, i tredjeländer som är anknutna till det gemensamma europeiska luftrummet och i länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken. En sådan utvidgning till andra regioner i världen bör emellertid inte finansieras med de budgetanslag som avsatts till Galileo- och Egnosprogrammen enligt rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013⁽²⁾ och bör inte försena arbetet med att utvidga täckningen över medlemsstaternas territorier som är geografiskt belägna i Europa.
- (13) Den ursprungliga utformningen av Galileos tjänst för skydd av människoliv enligt Europaparlamentets och

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020 och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG) (Viz strana 104 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (Viz strana 884 v tomto čísle Úředního věstníku).

rådets förordning (EG) nr 683/2008⁽¹⁾ har omprofilerats för att trygga dess driftskompatibilitet med andra GNSS, ge effektiv respons på användarbehoven i tjänsten för skydd av människoliv och minska komplexiteten hos, samt riskerna och kostnaderna med, den erforderliga infrastrukturen.

- (14) För att Egnos tjänst för skydd av människoliv ska utnyttjas maximalt bör den tillhandahållas utan direkta användaravgifter. Galileos offentliga reglerade tjänst (PRS) bör också vara tillgänglig avgiftsfritt för följande PRS-deltagare i den mening som avses i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1104/2011/EU⁽²⁾: medlemsstaterna, rådet, kommissionen, Europeiska utrikes-tjänsten (nedan kallad *utrikes-tjänsten*) och vederbörligen auktoriserade unionsbyråer. Frånvaron av avgifter bör inte anses påverka bestämmelserna om driftskostnaderna för en behörig PRS-myndighet i enlighet med beslut nr 1104/2011/EU.
- (15) För att tjänsterna ska utnyttjas på bästa sätt bör system, nät och tjänster med ursprung i Galileo- och Egnosprogrammen ha samverkansförmåga och driftskompatibilitet sinsemellan och i möjligaste mån även med andra system för satellitnavigering och med konventionella hjälpmedel för radionavigation, när sådan samverkansförmåga och driftskompatibilitet fastställs i ett internationellt avtal, dock utan att det påverkar målet om strategisk autonomi.
- (16) Eftersom Galileo- och Egnosprogrammen i princip är fullständigt finansierade genom unionens budget bör det föreskrivas att unionen är ägare till alla materiella och immateriella tillgångar som skapas eller utvecklas inom dessa program. För att grundläggande egendomsrättigheter ska respekteras till fullo bör nödvändiga överenskommelser träffas med befintliga ägare, särskilt om väsentliga delar av infrastrukturen och deras säkerhet. Bestämmelserna i denna förordning om äganderätt till immateriella tillgångar bör inte anses omfatta immateriella rättigheter som inte kan överlåtas enligt tillämplig nationell rätt. Unionens äganderätt bör inte påverka unionens möjlighet att, i enlighet med denna förordning och när så anses lämpligt på grundval av en bedömning från fall till fall, göra dessa tillgångar tillgängliga för tredje part eller att överlåta dem. I synnerhet bör det vara möjligt för unionen att till tredje part överlåta innehavet av eller ge licens för immateriella rättigheter som utvecklas genom arbete inom ramen för Galileo- och Egnosprogrammen. För att underlätta spridningen av satellitnavigering på marknaderna bör det särskilt säkerställas att tredje part på bästa sätt kan utnyttja immateriella

rättigheter som utvecklas inom Galileo- och Egnosprogrammen och innehas av unionen, inklusive i samhälls-ekonomiskt hänseende.

- (17) Tillgångar som skapas eller utvecklas utanför Galileo- och Egnosprogrammen berörs inte av bestämmelserna om äganderätt i denna förordning. Sådana tillgångar kan dock någon gång vara relevanta för genomförandet av programmen. För att uppmuntra till utveckling av ny teknik utanför Galileo- och Egnosprogrammen bör kommissionen uppmuntra tredje parter att framhålla relevanta immateriella tillgångar och bör, när det skulle vara fördelaktigt för programmen, förhandla om villkoren för lämplig användning av dem.
- (18) Galileoprogrammets installations- och driftsfaser och Egnosprogrammets driftsfas bör helt finansieras av unionen. I enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012⁽³⁾ bör dock medlemsstaterna ha möjlighet att enligt lämpliga avtal tillföra kompletterande medel eller bidrag in natura till Galileo- och Egnosprogrammen för att finansiera ytterligare delar i programmen som har koppling till de berörda medlemsstaternas eventuella särskilda mål. Tredjeländer och internationella organisationer bör också kunna bidra till programmen.
- (19) För att säkerställa Galileo- och Egnosprogrammets kontinuitet och stabilitet, och med tanke på deras europeiska dimension och inneboende europeiska mervärde, krävs tillräcklig och konsekvent finansiering under budgetperioderna. Dessutom är det lämpligt att ange det belopp för perioden 1 januari 2014–31 december 2020 som krävs för att finansiera installationsfasen för Galileoprogrammet och driftsfasen för Galileo och Egnosprogrammet.
- (20) Förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 anslår högst 7 071,73 miljoner EUR i löpande priser för finansiering av verksamhet som avser Galileo- och Egnosprogrammen under perioden 1 januari 2014–31 december 2020. För tydlighetens skull och för att underlätta kontroll över kostnaderna bör denna totalsumma delas upp i olika kategorier. För att främja flexibiliteten och säkerställa att programmen fungerar väl bör dock kommissionen kunna omfördela medel från en kategori till en annan. Programverksamheten bör även omfatta skydd av systemen och driften av dem, inbegripet vid uppskjutning av satelliter. Därför skulle bidrag till de kostnader för tjänster som kan tillhandahålla detta skydd kunna utgöra verksamhet som kan få anslag från Galileo- och Egnosprogrammets budget, i den mån detta är möjligt med en strikt kostnadskontroll och med full hänsyn till det totalbelopp som fastställs i förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013. Sådana bidrag bör användas endast för tillhandahållande av data och tjänster och inte för inköp

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning av den 9 juli 2008 om det fortsatta genomförandet av de europeiska satellitnavigeringsprogrammen (Egnos och Galileo EUT L 196, 24.7.2008, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1104/2011/EU av den 25 oktober 2011 om närmare föreskrifter för tillträde till den offentliga reglerade tjänst som erbjuds via det globala system för satellitnavigering som inrättats genom Galileoprogrammet (EUT L 287, 4.11.2011, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella bestämmelser för unionens allmänna budget (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

av infrastruktur. I den här förordningen fastställs en finansieringsram för det fortsatta genomförandet av Galileo- och Egnosprogrammen, som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, budgetsamarbete och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾ för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.

- (21) De verksamheter som får finansieras med de medel ur unionens budget som anslås till Galileo- och Egnosprogrammen för perioden 2014–2020 bör anges i den här förordningen. Sådana medel bör anslås i första hand till verksamheter som rör Galileoprogrammets installationsfas, inklusive förvaltning och uppföljning av denna fas, samt verksamheter som rör driften av det system som inrättas genom Galileoprogrammet, inklusive åtgärder som föregår eller förbereder det programmets driftsfas, och samt för verksamhet som avser driften av Egnos-systemet. Medlen bör även anslås till finansiering av viss annan verksamhet som krävs för förvaltning och uppfyllande av målen för Galileo- och Egnosprogrammen, i synnerhet stöd till forskning och utveckling av grundläggande inslag, såsom Galileokompatibla chipsets och Galileo-mottagare, i förekommande fall även programmoduler för positionsbestämning och integritetsövervakning. Dessa inslag utgör skärningspunkten mellan de tjänster som erbjuds av infrastrukturerna och nedströmstillämpningarna och underlättar utvecklingen av tillämpningar i olika ekonomiska sektorer. Deras utveckling fungerar som katalysator för att maximera de samhällsekonomiska fördelarna, eftersom marknadsgenomslaget för de erbjudna tjänsterna underlättas. Kommissionen bör årligen rapportera till Europaparlamentet och rådet om vilken kostnadsförvaltningsstrategi som följts.
- (22) Det är viktigt att framhålla att systemens uppskattade investerings- och driftskostnader för perioden 2014–2020 inte omfattar oförutsedda ekonomiska skyldigheter som unionen kan behöva åta sig, särskilt i samband med ansvar som uppstår på grund av tjänsternas utförande eller unionens ägarskap till systemen, särskilt med avseende på brister i systemens funktion. Dessa skyldigheter kommer att granskas särskilt av kommissionen.
- (23) Det bör också påpekas att de budgetmedel som planeras enligt denna förordning inte täcker verksamhet som finansieras genom Horisont 2020, t.ex. utveckling av tillämpningar härledda från systemen. Sådan verksamhet kommer att göra det möjligt att optimera utnyttjandet

av Galileo- och Egnosprogrammets tjänster, trygga en god avkastning på unionens investeringar både ekonomiskt och i form av samhällsnytta samt öka unionsföretagens kunnande om satellitnavigeringsteknik. Kommissionen bör se till att de olika finansieringskällorna för programmets olika aspekter präglas av öppenhet och tydlighet.

- (24) Vidare bör systemens inkomster, i synnerhet från den kommersiella tjänst som tillhandahålls genom det system som inrättats genom Galileoprogrammet, tillfalla unionen för att delvis kompensera för de gjorda investeringarna och dessa inkomster bör användas till stöd för Galileo- och Egnosprogrammets mål. En mekanism för fördelning av inkomster kan även anges i kontrakt som ingås med privata enheter.
- (25) För att undvika de fördyringar och förseningar som Galileo- och Egnosprogrammen drabbats av tidigare måste man öka satsningarna på att kontrollera risker som kan medföra merkostnader och/eller förseningar, vilket Europaparlamentet begärde i sin resolution av den 8 juni 2011 om halvtidsöversynen av de europeiska satellitnavigeringsprogrammen: bedömning av genomförandet, framtida utmaningar och finansieringsutsikter ⁽²⁾ och vilket rådet begärde i sina slutsatser av den 31 mars 2011, och vilket kommissionen anförde i sitt meddelande En budget för Europa 2020 av den 29 juni 2011.
- (26) En sund offentlig styrning av Galileo- och Egnosprogrammen kräver dels en tydlig uppdelning mellan ansvarsområdena och uppgifterna för i synnerhet kommissionen, Europeiska byrån för GNSS och Europeiska rymdorganisationen (ESA), dels att styrningen successivt anpassas till systemens operativa behov.
- (27) I sin egenskap av företrädare för unionen, som i princip ensam finansierar Galileo- och Egnosprogrammen och äger systemen, bör kommissionen svara för genomförandet av programmen och den övergripande övervakningen av dem. Kommissionen bör därför förvalta de medel som anslagits till programmen enligt denna förordning, övervaka genomförandet av all verksamhet inom programmen och säkerställa en tydlig ansvars- och uppgiftsfördelning, inte minst mellan Europeiska byrån för GNSS och ESA. Därför bör kommissionen förutom de uppgifter som rör dessa allmänna ansvarsområden och andra uppgifter som följer av denna förordning även anförtros vissa specifika uppgifter. Kommissionen bör kunna delegera vissa uppgifter genom delegeringsavtal i enlighet med

⁽¹⁾ EUT C 420 20.12.2013, s. 1

⁽²⁾ EUT C 380 E, 11.12.2012, s. 84.

förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 för att optimera resursanvändningen och på bästa sätt utnyttja de involverade parternas kompetens.

(28) Med tanke på den betydelse för Galileo- och Egnosprogrammen och den inverkan på systemens säkerhet som den markbaserade infrastrukturen har, bör fastställandet av infrastrukturens lokalisering vara en av de specifika uppgifter som tilldelas kommissionen. Installationen av systemens markbaserade infrastruktur bör även i fortsättningen följa en öppen och transparent process. Lokaliseringen av sådan infrastruktur bör fastställas med beaktande av geografiska och tekniska begränsningar kopplade till en optimal geografisk fördelning av denna markbaserade infrastruktur och med beaktande av eventuellt befintliga anläggningar och eventuellt befintlig utrustning som lämpar sig för de relevanta uppgifterna, och varje markstations säkerhetsbehov och varje medlemsstats nationella säkerhetskrav bör tillgodoses.

(29) Europeiska byrån för GNSS inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 912/2010⁽¹⁾ för att uppfylla Galileo- och Egnosprogrammets mål och utföra vissa uppgifter inom ramen för dessa program. Byrån är ett unionsorgan som i egenskap av ett sådant organ som avses i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 måste iaktta de skyldigheter som gäller för unionens byråer. Byrån bör ges vissa uppgifter med anknytning till programmets säkerhet och sin eventuella utnämning till behörig PRS-myndighet. Den bör även bidra till främjande och marknadsföring av systemen, bland annat genom att upprätta kontakter med användare och potentiella användare av de tjänster som tillhandahålls inom Galileo- och Egnosprogrammen, och den bör samla information om deras krav och om utvecklingen på marknaden för satellitnavigering. Vidare bör byrån utföra sådana uppgifter som kommissionen anförtrot den enligt ett eller flera delegeringsavtal om olika specifika uppgifter i samband med programmen, särskilt uppgifter knutna till systemens driftsfaser, däribland programmets operativa förvaltning, främjande av tillämpningar och tjänster på marknaden för satellitnavigering samt främjande av utvecklingen av grundläggande inslag kopplade till programmet. För att kommissionen i egenskap av unionens företrädare ska kunna utöva sina kontrollbefogenheter utan inskränkningar bör delegeringsavtalen innehålla allmänna villkor för förvaltningen av de medel som anförtrots Europeiska byrån för GNSS.

Ansvar för uppgifter knutna till Galileo- och Egnosprogrammets operativa förvaltning och drift bör överföras till Europeiska byrån för GNSS gradvis och vara beroende

av om en lämplig granskning av överföringen har färdigställts och om Europeiska byrån för GNSS är redo att ta på sig sådana uppgifter, så att dessa programs kontinuitet kan tryggas. För Egnos vidkommande bör överföringen ske den 1 januari 2014; för Galileo väntas den ske 2016.

(30) För Galileoprogrammets installationsfas bör unionen ingå ett delegeringsavtal med ESA där ESA:s uppgifter i den fasen anges. Kommissionen bör i sin egenskap av unionens företrädare göra allt för att ingå detta delegeringsavtal senast sex månader efter det att denna förordning har börjat tillämpas. För att kommissionen ska kunna utöva sina kontrollbefogenheter utan inskränkningar bör delegeringsavtalet innehålla allmänna villkor för förvaltningen av de medel som anförtrots ESA. När det gäller verksamhet som enbart finansieras av unionen bör sådana villkor säkerställa en grad av kontroll som är jämförbar med den som skulle krävas om ESA var en unionsbyrå.

(31) För Galileo- och Egnosprogrammets driftsfas bör Europeiska byrån för GNSS ingå arbetsavtal med ESA, där ESA:s uppgifter anges i fråga om att utveckla framtida generationer av systemen och i fråga om att ge tekniskt stöd i samband med den befintliga generationen av system. Avtalen bör vara förenliga med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. De bör inte omfatta ESA:s roll i verksamhet som rör forskning och teknik eller tidiga faser av utvecklings- och forskningsverksamhet som rör den infrastruktur som upprättats enligt Galileo- och Egnosprogrammen. Sådan verksamhet bör finansieras utanför ramarna för den budget som anslagits till programmen, exempelvis med medel som anslagits till Horisont 2020.

(32) Ansvar för Galileo- och Egnosprogrammets genomförande omfattar bland annat ansvar för programmets säkerhet, systemens säkerhet och driftens säkerhet. Utom vid tillämpning av den rådets gemensamma åtgärd 2004/552/Gusp⁽²⁾ – som behöver ses över för att återspegla Galileo- och Egnosprogrammets utveckling och styrning och ändringar av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt till följd av Lissabonfördraget – vilar ansvaret för säkerheten på kommissionen, även om vissa säkerhetsuppgifter anförtrots Europeiska byrån för GNSS. Det åligger kommissionen att införa mekanismer för adekvat samordning mellan de olika säkerhetsansvariga enheterna.

(33) Vid tillämpningen av denna förordning bör kommissionen i säkerhetsrelaterade frågor samråda med relevanta säkerhetsexperter i medlemsstaterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 912/2010 av den 22 september 2010 om inrättande av Europeiska byrån för GNSS och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1321/2004 om inrättandet av strukturer för förvaltningen av de europeiska programmen för satellitbaserad radionavigering och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 683/2008 (EUT L 276, 20.10.2010, s. 11).

⁽²⁾ Rådets gemensamma åtgärd 2004/552/Gusp av den 12 juli 2004 om de aspekter av driften av det europeiska systemet för satellitbaserad radionavigering som kan påverka säkerheten i Europeiska unionen (EUT L 246, 20.7.2004, s. 30).

- (34) Eftersom utrikestjänsten besitter särskilda fackkunskaper och regelbundet har kontakt med förvaltningarna i tredjeländer och internationella organisationer, är den väl lämpad att bistå kommissionen i genomförandet av vissa uppgifter med anknytning till systemens och Galileo- och Egnosprogrammets säkerhet i fråga om yttre förbindelser, i enlighet med rådets beslut 2010/427/EU ⁽¹⁾, särskilt artikel 2.2 i det beslutet. Kommissionen bör se till att utrikestjänsten är fullt delaktig i dess verksamhet vid genomförandet av säkerhetsrelaterade uppgifter på området yttre förbindelser. Utrikestjänsten bör få allt nödvändigt tekniskt stöd för detta ändamål.
- (35) För att säkerställa ett säkert informationsflöde inom ramen för denna förordning bör tillämpliga säkerhetsbestämmelser erbjuda en skyddsnivå för säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter som motsvarar den som ges av säkerhetsbestämmelserna enligt bilagan till kommissionens beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom ⁽²⁾ och av rådets säkerhetsbestämmelser enligt bilagorna till rådets beslut 2013/488/EU ⁽³⁾. Varje medlemsstat bör se till att dess nationella säkerhetsbestämmelser är tillämpliga på varje fysisk person som är bosatt och varje juridisk person som är etablerad på dess territorium och som hanterar säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter om Galileo- och Egnosprogrammen. Säkerhetsbestämmelserna för ESA och beslut av den 15 juni 2011 av Europeiska unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik ⁽⁴⁾ bör anses vara likvärdiga säkerhetsbestämmelserna enligt bilagan till beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom och säkerhetsbestämmelser enligt bilagorna till beslut 2013/488/EU.
- (36) Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av befintliga och framtida bestämmelser om tillgång till handlingar som antagits i enlighet med artikel 15.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Förordningen bör heller inte anses medföra en skyldighet för medlemsstaterna att bortse från sina egna författningensliga krav om tillgång till handlingar.
- (37) För anslagsfördelningen av unionsmedel till Galileo- och Egnosprogrammen upp till ett tak som kommissionen inte bör överskrida, bör ändamålsenliga förfaranden för offentlig upphandling tillämpas och bör särskilt kontrakt förhandlas fram på ett sätt som säkerställer att resurserna används på bästa sätt, att tjänsterna tillhandahålls på ett tillfredsställande sätt, att programmen förlöper i god ordning, att riskerna hanteras väl och att tidplanen hålls. Den berörda upphandlande myndigheten bör anstränga sig att uppfylla dessa krav.
- (38) Eftersom Galileo- och Egnosprogrammen i princip kommer att finansieras helt av unionen, bör offentlig upphandling inom ramen för programmen överensstämma med unionens regler för offentlig upphandling och framför allt inriktas på att optimera resursanvändningen, kontrollera kostnaderna, minska riskerna, förbättra effektiviteten och minska beroendet av en enda leverantör. En öppen, sund konkurrens bör råda längs hela leveranskedjan, som möjliggör ett balanserat deltagande av olika branscher på alla nivåer, särskilt nya aktörer och små och medelstora företag. Missbruk av dominerande ställning och långvarigt beroende av enskilda leverantörer bör undvikas. För att minska riskerna med programmen, undvika beroende av en enskild leverantör och säkerställa en bättre övergripande kontroll över programmen, kostnaderna och tidsplanerna, är det viktigt att när så är lämpligt vända sig till flera leverantörer. Vidare bör utvecklingen av europeisk industri vidmakthållas och främjas på alla områden med anknytning till satellitnavigering i överensstämmelse med internationella avtal som unionen har är part i. Risken för bristfälligt fullgörande eller icke-fullgörande av ett kontrakt bör minskas så långt möjligt. I detta syfte bör uppdragstagarna visa att deras fullgörande av kontrakten är hållbart med avseende på de åtaganden som gjorts och kontraktets löptid. Därför bör de upphandlande myndigheterna, när så är lämpligt, specificera vilka krav som gäller för tillförlitlighet i leveranserna och de tillhandahållna tjänsterna.
- Dessutom får de upphandlande myndigheterna ställa särskilda krav på inköp av varor och tjänster av känslig art, särskilt för att värna informationssäkerheten. Företag i unionen bör ha möjlighet att anlita leverantörer etablerade utanför unionen för vissa komponenter och tjänster när det kan visas att fördelarna är väsentliga i fråga om kvalitet och kostnader, dock med hänsyn tagen till programmets strategiska karaktär och unionens krav på säkerhet och exportkontroll. Det är lämpligt att ta till vara de investeringar som gjorts och den erfarenhet och kompetens som finns i industrin, även sådan som förvärvat under programmets utformnings-, utvecklings- och valideringsfaser, och att samtidigt se till att reglerna om konkurrensutsatt upphandling inte åsidosätts.
- (39) För att bättre kunna uppskatta de totala kostnaderna för en vara, tjänst eller byggtreprenad som upphandlas, inbegripet dess långsiktiga operativa kostnader, bör när så är lämpligt de totala kostnaderna under hela livscykeln
- ⁽¹⁾ Rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 3.8.2010, s. 30).
- ⁽²⁾ 2001/844/EG, EKSG, Euratom: Kommissionens beslut av den 29 november 2001 om ändring av de interna stadgarna (EGT L 317, 3.12.2001, s. 1).
- ⁽³⁾ 2013/488/EU: Rådets beslut av den 23 september 2013 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 274, 15.10.2013, s. 1).
- ⁽⁴⁾ EUT C 304, 15.10.2011, s. 7.

för den vara, tjänst eller byggtreprenad som är föremål för upphandlingen beaktas, genom tillämpning av en kostnadseffektivitetsmetod som exempelvis livscykelkostnader, om upphandlingen utgår från kriteriet om det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet. För detta syfte bör den upphandlande myndigheten se till att den metod som ska användas för att beräkna kostnaderna för en vara, tjänst eller byggtreprenad under hela dess livscykel uttryckligen nämns i kontraktshandlingarna eller kontraktssmeddelandet och att metoden möjliggör verifiering av att uppgifterna som lämnas av anbudsgivarna är korrekta.

- (40) Satellitnavigering är en komplex och föränderlig teknik. Därav följer osäkerhet och risker för den offentliga upphandling som bedrivs inom ramen för Galileo- och Egnosprogrammen, särskilt som upphandlingen kan röra utrustning eller tjänster på lång sikt. Därför bör det införas särskilda åtgärder för offentlig upphandling utöver dem som är tillämpliga enligt förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Den upphandlande myndigheten bör på så vis kunna återställa likvärdiga förutsättningar när ett eller flera företag före en upphandling förfogar över privilegierad information om verksamhet med anknytning till upphandlingen. Den upphandlande myndigheten bör även kunna genomföra upphandling med villkorade flerfaskontrakt, på vissa villkor införa ett tillägg medan kontraktet fortfarande löper eller införa en viss minsta grad av underentreprenad. På grund av den tekniska osäkerhet som kännetecknar Galileo- och Egnosprogrammen kan det dessutom hända att priset för en upphandling inte alltid kan fastställas exakt och att det därför blir önskvärt att ingå kontrakt i särskild form där inga fasta, slutgiltiga priser anges, samtidigt som de förenas med villkor om skydd av unionens ekonomiska intressen.
- (41) Det bör konstateras att medlemsstaterna i enlighet med artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen (nedan kallat *EU-fördraget*) bör avstå från varje åtgärd som kan vara till skada för Galileo- och Egnosprogrammen eller tjänsterna. Det bör även klargöras att de berörda medlemsstaterna bör vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa skyddet av de markstationer som upprättats på deras territorier. Vidare bör medlemsstaterna och kommissionen samarbeta sinsemellan och med lämpliga internationella organ och tillsynsmyndigheter för att se till att nödvändigt radiospektrum för det system som upprättas enligt Galileoprogrammet finns tillgängligt och är skyddat, så att tillämpningar baserade på detta system kan utvecklas och genomföras till fullo, i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut nr 243/2012/EU⁽¹⁾.
- (42) På grund av systemens världsomspännande karaktär måste unionen ingå avtal med tredjeländer och internationella organisationer inom ramen för Galileo- och

Egnosprogrammen, i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget, bland annat för att kunna sörja för ett smidigt genomförande av programmen, hantera vissa frågor om säkerhet och avgiftsbeläggning, optimera tjänsterna till allmänheten i unionen och tillgodose tredjeländers och internationella organisationers behov. Det är även lämpligt att vid behov anpassa befintliga avtal till Galileo- och Egnosprogrammets utveckling. Vid förberedandet eller genomförandet av dessa avtal bör kommissionen kunna ta hjälp av utrikestjänsten, ESA och Europeiska byrån för GNSS inom ramen för de uppgifter de anförtrotts enligt denna förordning.

- (43) Det bör bekräftas att kommissionen vid fullgörandet av vissa icke-föreskrivande uppgifter vid behov och i nödvändig utsträckning får anlita tekniskt bistånd från vissa utomstående parter. Andra enheter som medverkar i den offentliga styrningen av Galileo- och Egnosprogrammen får också utnyttja samma tekniska bistånd vid fullgörandet av de uppgifter som de anförtrotts enligt denna förordning.
- (44) Unionen bygger på respekt för de grundläggande rättigheterna, och framför allt i artiklarna 7 och 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna erkänns uttryckligen den grundläggande rätten till respekt för privatlivet och skydd av personuppgifter. Skyddet av personuppgifter och av privatlivet bör garanteras inom ramen för Galileo- och Egnosprogrammen.
- (45) Europeiska unionens ekonomiska intressen bör skyddas genom proportionella åtgärder över hela utgifts cyklern, bland annat åtgärder för att förebygga, avslöja och utreda oegentligheter, driva in belopp som gått förlorade, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt, och eventuellt administrativa och ekonomiska sanktioner i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
- (46) Europaparlamentet och rådet bör regelbundet underrättas om genomförandet av Galileo- och Egnosprogrammen, särskilt med avseende på riskhantering, kostnader, tidsplan och resultat. Dessutom bör Europaparlamentet, rådet och kommissionen sammanträda i den interinstitutionella panelen för Galileo i enlighet med det gemensamma uttalande om den interinstitutionella panelen för Galileo som offentliggörs tillsammans med denna förordning.
- (47) Kommissionen bör genomföra utvärderingar, baserade på överenskomna indikatorer, för att bedöma verkan och effektiviteten i de åtgärder som vidtas för att nå Galileo- och Egnosprogrammets mål.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 243/2012/EU av den 14 mars 2012 om inrättande av ett flerårigt program för radiospektrumpolitik (EUT L 81, 21.3.2012, s. 7).

- (48) I syfte att trygga systemsäkerheten och driftsäkerheten bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på de högnivåmål som behövs för att trygga systemsäkerheten och driftsäkerheten. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (49) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. De befogenheterna bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (50) Eftersom sund offentlig styrning förutsätter en enhetlig förvaltning av Galileo- och Egnosprogrammen, snabbare beslutsfattande och lika tillgång till information, bör företrädare för både Europeiska byrån för GNSS och ESA kunna delta som observatörer i arbetet i kommittén för de europeiska GNSS-programmen (nedan kallad *kommittén*), som inrättats för att biträda kommissionen. Av samma anledning bör företrädare för tredjeländer och internationella organisationer som ingått ett internationellt avtal med unionen kunna delta i kommitténs arbete, med förbehåll för säkerhetsrestriktioner och i enlighet med avtalsvillkoren. Dessa företrädare för Europeiska byrån för GNSS, ESA, tredjeländer och internationella organisationer bör inte ha rösträtt i kommittén.
- (51) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att bygga upp och driva satellitnavigeringssystem, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av att det överskrider varje enskild medlemsstats ekonomiska och tekniska kapacitet och det därför, på grund av dess omfattning och verkningar, bättre kan genomföras på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen enligt artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (52) Det gemensamma företaget Galileo, som bildades genom rådets förordning (EG) nr 876/2002⁽²⁾, upphörde med sin verksamhet den 31 december 2006. Förordning (EG) nr 876/2002 bör därför upphävas.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 876/2002 av den 21 maj 2002 om bildande av det gemensamma företaget Galileo (EGT L 138, 28.5.2002, s. 1).

- (53) Med tanke på behovet av att utvärdera Galileo- och Egnosprogrammen och på de betydande ändringar av förordning (EG) nr 683/2008 som ska göras, samt för tydlighetens och rättssäkerhetens skull, bör förordning (EG) nr 683/2008 upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs bestämmelserna för uppbyggnad och drift av systemen inom ramen för de europeiska satellitnavigeringsprogrammen, särskilt när det gäller styrning och unionens ekonomiska stöd.

Artikel 2

Europeiska system och program för satellitnavigering

1. De europeiska satellitnavigeringsprogrammen Galileo och Egnos ska omfatta alla åtgärder som krävs för utformning, utveckling, validering, uppbyggnad, drift, förnyelse och förbättring av de europeiska satellitnavigeringssystemen, nämligen det system som upprättas enligt Galileoprogrammet samt Egnossystemet, och för trygghet av deras säkerhet och driftskompatibilitet.

Dessa program ska även syfta till att maximera de samhälls-ekonomiska fördelarna med de europeiska satellitnavigeringssystemen, framför allt genom att främja systemens användning och utvecklingen av tillämpningar och tjänster som bygger på dessa system.

2. Det system som upprättas enligt Galileoprogrammet ska vara ett civilt system under civil kontroll och en autonom infrastruktur för globala satellitnavigeringssystem (GNSS), vilken omfattar en konstellation av satelliter och ett globalt nätverk av markstationer.

3. Egnossystemet ska vara en regional infrastruktur för satellitnavigeringssystem för övervakning och korrigerande av öppna signaler som sänds ut av befintliga globala satellitnavigeringssystem liksom de signaler från den öppna tjänst som erbjuds av det system som upprättats enligt Galileoprogrammet, när dessa blir tillgängliga. Systemet består av markstationer och flera transpondrar installerade i geostationära satelliter.

4. Galileoprogrammets särskilda mål ska vara att säkerställa att signalerna som sänds ut av det system som upprättats enligt programmet kan användas för följande funktioner:

- a) Att erbjuda en öppen tjänst (*Open Service* eller *OS*) som är avgiftsfri för användarna och som tillhandahåller positions- och tidsbestämningssuppgifter huvudsakligen avsedda för satellitnavigeringstillämpningar med stor volym.
- b) Att via signalerna från Galileos öppna tjänst och/eller i samarbete med andra satellitnavigeringssystem bidra till integritetsövervakningstjänster avsedda för användare av tillämpningar inom tjänsten för skydd av människoliv (*Safety-of-life* eller *SoL*) i överensstämmelse med internationella standarder.
- c) Att erbjuda en kommersiell tjänst (*Commercial Service* eller *CS*) som gör det möjligt att utveckla yrkesmässiga eller kommersiella tillämpningar tack vare bättre prestanda och data med ett större mervärde än de som ingår i den öppna tjänsten.
- d) Att erbjuda en offentlig reglerad tjänst (*Public Regulated Service* eller *PRS*) som är förbehållen användare med myndighetstillstånd, för känsliga tillämpningar med stort behov av tjänstekontinuitet, och som är avgiftsfri för medlemsstaterna, rådet, kommissionen, utrikestjänsten och, när så är lämpligt, vederbörligen auktoriserade unionsorgan; denna tjänst använder starka krypterade signaler. Frågan om huruvida avgifter ska tillämpas på de andra PRS-deltagare som avses i artikel 2 i beslut nr 1104/2011/EU ska bedömas från fall till fall, och lämpliga bestämmelser ska fastställas i de avtal som ingås enligt artikel 3.5 i det beslutet.
- e) Att bidra till Cospas-Sarsat-systemets sök- och räddningstjänst (*Search and Rescue Support Service* eller *SAR*), vilket innebär att nödsignaler från radiosändare kan fångas upp och meddelanden sändas till dessa sändare.

5. Egnosprogrammets särskilda mål ska vara att se till att signalerna som sänds ut av Egnosystemet kan utnyttjas för följande funktioner:

- a) En öppen tjänst (*OS*) som är avgiftsfri för användarna och som tillhandahåller positions- och tidsbestämningssuppgifter huvudsakligen avsedda för satellitnavigeringstillämpningar med stor volym inom det område som täcks av Egnosystemet.
- b) En tjänst för spridning av kommersiella data (*Egnos Data Access Service* eller *EDAS*), som gör det möjligt att utveckla yrkesmässiga eller kommersiella tillämpningar tack vare bättre prestanda och data med större mervärde jämfört med data som ingår i dess öppna tjänst.

- c) En tjänst för skydd av människoliv (*Safety of Life Service* eller *SoL*), som riktar sig till användare för vilka säkerheten är avgörande; denna tjänst, som tillhandahålls utan direkta användaravgifter, uppfyller i synnerhet kraven inom vissa sektorer på kontinuitet, tillgänglighet och noggrannhet och omfattar en integritetsfunktion som varnar användaren vid störningar i, eller "utanför toleransen"-signaler från, system som utökas av Egnosystemet inom täckningsområdet.

Företrädesvis ska dessa funktioner så snart som möjligt tillhandahållas inom medlemsstaternas territorier som är geografiskt belägna i Europa.

Egnosystemets geografiska täckning får utvidgas till att omfatta andra regioner i världen, i synnerhet territorier i kandidatländer, i tredjeländer som är anknutna till det gemensamma europeiska luftrummet och i länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, med förbehåll för den tekniska genomförbarheten och på grundval av internationella avtal. Kostnaderna för en sådan utvidgning, inklusive de driftskostnader som hör samman med denna, ska inte täckas av de medel som avses i artikel 9. En sådan utvidgning får inte försena arbetet med att utvidga Egnosystemets geografiska täckning över hela medlemsstaternas territorier som är geografiskt belägna i Europa.

Artikel 3

Galileoprogrammets faser

Galileoprogrammet ska omfatta följande faser:

- a) En utformningsfas, under vilken systemarkitekturen utarbetades och dess ingående komponenter fastställdes och vilken avslutades 2001.
- b) En utvecklings- och valideringsfas, som enligt planen ska avslutas senast den 31 december 2013 och som omfattar tillverkning och uppsändning av de första satelliterna, installation av de första markbundna delarna av infrastrukturen och allt arbete och alla åtgärder som krävs för systemets validering i omloppsbanan.
- c) En installationsfas, som ska avslutas senast den 31 december 2020 och som omfattar
 - i) konstruktion, installation och skydd av all rymdbaserad infrastruktur, särskilt av alla de satelliter som behövs för att uppnå de särskilda målen i artikel 2.4 och av de extrasatelliter som krävs, samt tillhörande utvecklande underhåll och verksamhet,
 - ii) konstruktion, installation och skydd av all markbaserad infrastruktur, särskilt av den infrastruktur som behövs för att kontrollera satelliterna och behandla data från satellitbaserad radionavigation och av servicecentrum och andra markbaserade centrum, samt tillhörande utvecklande underhåll och verksamhet,

- iii) förberedelser inför driftsfasen, inklusive förberedande verksamhet för tillhandahållandet av de tjänster som avses i artikel 2.4,
- d) en driftsfas, som omfattar
 - i) förvaltning, underhåll, löpande förbättring, utveckling och skydd av den rymdbaserade infrastrukturen, inklusive upprustning samt hantering av infrastrukturens åldrande,
 - ii) förvaltning, underhåll, löpande förbättring, utveckling och skydd av den markbaserade infrastrukturen, särskilt av servicecentrum och andra markbaserade centrum, nät och anläggningar, inklusive upprustning samt hantering av infrastrukturens åldrande,
 - iii) utveckling av framtida generationer av systemet och utveckling av de tjänster som avses i artikel 2.4,
 - iv) certifierings- och standardiseringsverksamhet med anknytning till programmet,
 - v) tillhandahållande och marknadsföring av de tjänster som avses i artikel 2.4,
 - vi) samarbete med andra GNSS, och
 - vii) all annan verksamhet som krävs för utvecklingen av systemet och ett framgångsrikt genomförande av programmet.

Driftsfasen ska inledas successivt mellan 2014 och 2015 med tillhandahållande av de första tjänsterna för den öppna tjänsten, sök- och räddningstjänsten och den offentliga reglerade tjänsten. Dessa första tjänster ska gradvis förbättras och de andra funktioner som specificeras i de särskilda målen i artikel 2.4 ska gradvis införas med syftet att uppnå fullständig operativ kapacitet senast den 31 december 2020.

Artikel 4

Egnos driftsfas

Egnos driftsfas ska huvudsakligen omfatta

- a) förvaltning, underhåll, löpande förbättring, utveckling och skydd av den rymdbaserade infrastrukturen, inklusive upprustning samt hantering av infrastrukturens åldrande,
- b) förvaltning, underhåll, löpande förbättring, utveckling och skydd av den markbaserade infrastrukturen, särskilt nät, anläggningar och stödfunktioner, inklusive upprustning samt hantering av infrastrukturens åldrande,
- c) utveckling av framtida generationer av systemet och utveckling av de tjänster som avses i artikel 2.5,

- d) certifierings- och standardiseringsverksamhet med anknytning till programmet,
- e) tillhandahållande och marknadsföring av de tjänster som avses i artikel 2.5,
- f) alla inslag som styrker tillförlitligheten hos systemet och dess drift,
- g) samordningsverksamhet för uppfyllandet av de särskilda målen enligt artikel 2.5 andra och tredje styckena.

Artikel 5

Samverkansförmåga och driftskompatibilitet mellan systemen

1. Systemen, näten och tjänsterna med ursprung i Galileo- och Egnosprogrammen ska ha samverkansförmåga och driftskompatibilitet ur teknisk synpunkt.
2. Systemen, näten och tjänsterna med ursprung i Galileo- och Egnosprogrammen ska ha samverkansförmåga och driftskompatibilitet med andra satellitnavigeringssystem och med konventionella hjälpmedel för radionavigation, när krav på sådan samverkansförmåga och driftskompatibilitet fastställs i ett internationellt avtal som ingåtts enligt artikel 29.

Artikel 6

Äganderätt

Unionen ska vara ägare till samtliga materiella tillgångar och innehavare till samtliga immateriella rättigheter som skapas eller utvecklas inom ramen för Galileo- och Egnosprogrammen. För detta ändamål ska avtal med tredje part i förekommande fall ingås när det gäller befintliga äganderätter.

Kommissionen ska genom en lämplig ram säkerställa optimal användning av de tillgångar som avses i denna artikel; i synnerhet ska den förvalta de immaterialrättigheter som rör Galileo- och Egnosprogrammen så effektivt som möjligt, med hänsyn till behovet av att skydda och ge värde åt unionens immaterialrättigheter, samtliga intressenters intressen och nödvändigheten av en harmonisk utveckling av marknaderna och av den nya tekniken. För detta ändamål ska den se till att de kontrakt som ingås inom Galileo- och Egnosprogrammen omfattar möjligheten att till tredje part överlåta eller ge licens för immateriella rättigheter som utvecklas genom arbete i dessa program.

KAPITEL II

BUDGETBIDRAG OCH BUDGETMEKANISMER

Artikel 7

Verksamhet

1. De anslag från unionens budget som genom denna förordning ska tilldelas programmen för perioden 2014–2020 syftar till att finansiera verksamhet kopplad till
 - a) avslutandet av Galileoprogrammets installationsfas enligt artikel 3 c,

- b) Galileoprogrammets driftsfas enligt artikel 3 d,
- c) Egnosprogrammets driftsfas enligt artikel 4,
- d) förvaltningen och övervakningen av Galileo- och Egnosprogrammen.

2. Anslagen från unionens budget till Galileo- och Egnosprogrammen syftar, i enlighet med artikel 9.2, även till att finansiera verksamhet med anknytning till forskning och utveckling av grundläggande inslag, såsom Galileokompatibla chipsets och mottagare.

3. Anslagen från unionens budget till Galileo- och Egnosprogrammen ska även tas i anspråk för kommissionens utgifter för förberedelser, uppföljning, kontroll, revision och utvärdering som krävs för programmets förvaltning och för genomförandet av de särskilda mål som avses i artikel 2.4 och 2.5. Sådana utgifter får särskilt omfatta följande:

- a) Undersökningar och expertmöten.
- b) Information och kommunikation, inbegripet institutionell kommunikation om unionens politiska prioriteringar i de fall dessa har direkt anknytning till målen för denna förordning, särskilt i syfte att skapa synergier med annan relevant unionspolitik.
- c) Nät för informationsteknik (IT) i syfte att behandla eller överföra uppgifter.
- d) Allt annat tekniskt eller administrativt stöd som ges till kommissionen för programmets förvaltning.

4. Kostnaderna för Galileo- och Egnosprogrammen och de olika programfaserna ska fastställas tydligt. Kommissionen ska i enlighet med principen om öppen förvaltning årligen informera Europaparlamentet, rådet och den kommitté som avses i artikel 36.1 (nedan kallad *kommittén*) om tilldelningen av unionsmedel, inklusive reserven för oförutsedda utgifter, till alla de verksamheter som anges i punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel samt om användningen av dessa medel.

Artikel 8

Finansiering av Galileo- och Egnosprogrammen

1. I enlighet med artikel 9 ska unionen finansiera sådan verksamhet kopplad till Galileo- och Egnosprogrammen som avses i artikel 7.1, 7.2 och 7.3 i syfte att uppfylla målen i artikel 2, utan att det påverkar eventuella bidrag från andra finansieringskällor, till exempel sådana som avses i punkterna 2 och 3 i den här artikeln.

2. Medlemsstaterna får begära att få tillskjuta kompletterande medel för Galileo- och Egnosprogrammen för att täcka ytterligare inslag i särskilda fall, under förutsättning att sådana ytterligare inslag inte skapar någon finansiell eller teknisk börda eller några förseningar för det berörda programmet. Utifrån en begäran från en medlemsstat ska kommissionen, i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 36.3, besluta huruvida de dessa två villkor har uppfyllts. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet, rådet och kommittén om alla konsekvenser som tillämpningen av denna punkt kan få för Galileo- och Egnosprogrammen.

3. Även tredjeländer och internationella organisationer får tillskjuta kompletterande medel för Galileo- och Egnosprogrammen. Villkor och former för deras deltagande ska fastställas i sådana internationella avtal som avses i artikel 29.

4. De kompletterande medel som avses i punkterna 2 och 3 i den här artikeln ska utgöra externa inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

Artikel 9

Medel

1. Finansieringsramen för genomförandet av sådan verksamhet som avses i artikel 7.1, 7.2 och 7.3 och för att täcka de risker som sådan verksamhet är förenad med fastställs till 7 071,73 miljoner EUR i löpande priser för perioden 1 januari 2014-31 december 2020.

De årliga anslagen ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom gränserna för den fleråriga budgetramen.

Det belopp som avses i första stycket ska delas upp i följande utgiftskategorier i löpande priser:

- a) För verksamhet som avses i artikel 7.1 a: 1 930 miljoner EUR.
- b) För verksamhet som avses i artikel 7.1 b: 3 000 miljoner EUR.
- c) För verksamhet som avses i artikel 7.1 c: 1 580 miljoner EUR.
- d) För verksamhet som avses i artikel 7.1 d och artikel 7.3: 561,73 miljoner EUR.

2. Utan att det påverkar eventuella andra belopp som anslags till utveckling av tillämpningar baserade på systemen inom Horisont 2020 ska budgetanslagen till Galileo- och Egnosprogrammen, inklusive inkomster avsatta för särskilda ändamål, finansiera den verksamhet som avses i artikel 7.2 med högst 100 miljoner EUR i fasta priser.

3 Kommissionen får omfördela medel från en utgiftskategori enligt punkt 1 tredje stycket a-d till en annan upp till ett tak på 10 % av det belopp som avses i punkt 1 första stycket. Om omfördelningen ger ett ackumulerat belopp på över 10 % av det belopp som avses i punkt 1 första stycket, ska kommissionen rådfråga kommittén i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 36.2.

Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet om varje omfördelning av medel mellan olika utgiftskategorier.

4 Anslagen ska genomföras i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna i denna förordning och förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

5 Budgetåtaganden för Galileo- och Egnosprogrammen ska verkställas genom årliga delbetalningar.

6 Kommissionen ska förvalta de ekonomiska medel som avses i punkt 1 på ett öppet och kostnadseffektivt sätt. Kommissionen ska årligen rapportera till Europaparlamentet och rådet om vilken kostnadsförvaltningsstrategi som följts.

Artikel 10

Inkomster från Galileo- och Egnosprogrammen

1. Inkomsterna från driften av systemen ska samlas in av unionen, betalas till unionens budget och anslås till Galileo- och Egnosprogrammen, särskilt till det mål som avses i artikel 2.1. Om inkomsterna visar sig vara större än vad som krävs för att finansiera programmets driftsfaser ska eventuella anpassningar av fördelningsprincipen vara föremål för Europaparlamentets och rådets godkännande på grundval av ett förslag från kommissionen.

2. En mekanism för inkomstdelning får föreskrivas i kontrakt som ingås med företag inom den privata sektorn.

3. Ränta från förfinansiering som utbetalas till enheter med ansvar att genomföra budgeten indirekt ska anslås till verksamheter som omfattas av delegeringsavtalet eller kontraktet mellan kommissionen och den aktuella enheten. I enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning ska enheter med ansvar att indirekt genomföra budgeten öppna konton som gör det möjligt att urskilja medel och motsvarande ränta.

KAPITEL III

OFFENTLIG

STYRNING AV GALILEO- OCH EGNOSPROGRAMMEN

Artikel 11

Principer för styrningen av Galileo- och Egnosprogrammen

Den offentliga styrningen av Galileo- och Egnosprogrammen ska byggas på följande principer:

- a) Tydlig uppgifts- och ansvarsfördelning mellan de involverade enheterna, särskilt kommissionen, Europeiska byrån för GNSS och ESA, under kommissionens övergripande ansvar.
- b) Uppriktigt samarbete mellan de enheter som avses i punkt a och medlemsstaterna.
- c) Sträng kontroll av programmen, bland annat för att kontrollera att alla involverade enheter inom sina respektive ansvarsområden strikt iakttar kostnader och tidsplaner för Galileo- och Egnosprogrammets mål.
- d) Optimering och rationalisering av användningen av befintliga strukturer, för att undvika dubblering av teknisk expertis.
- e) Användning av bästa praxis för projektförvaltningssystem och projektförvaltningsteknik i syfte att övervaka Galileo- och Egnosprogrammets genomförande, mot bakgrund av de särskilda kraven och med stöd från experter på området.

Artikel 12

Kommissionens uppgifter

1. Kommissionen ska ha det övergripande ansvaret för Galileo- och Egnosprogrammen. Kommissionen ska förvalta de medel som tilldelas enligt denna förordning och övervaka genomförandet av all verksamhet inom programmen, särskilt beträffande kostnaderna, tidsplanen och resultaten.

2. Utöver det övergripande ansvar som avses i punkt 1 och de specifika uppgifter som avses i denna förordning ska kommissionen

- a) säkerställa en tydlig uppgiftsfördelning mellan de olika enheter som är involverade i Galileo- och Egnosprogrammen och anförtro Europeiska byrån för GNSS och ESA de uppgifter som avses i artikel 14.2 respektive artikel 15, särskilt genom delegeringsavtal,
- b) säkerställa att Galileo- och Egnosprogrammen genomförs i god tid inom ramen för de medel som de tilldelats och i överensstämmelse med de mål som anges i artikel 2;

för detta ändamål ska kommissionen upprätta och införa lämpliga instrument och strukturåtgärder som behövs för att kartlägga, begränsa, minska och övervaka riskerna med programmen,

- c) för unionens räkning, och inom sitt behörighetsområde, sköta kontakterna med tredjeländer och internationella organisationer,

- d) i god tid ge medlemsstaterna och Europaparlamentet all relevant information om Galileo- och Egnosprogrammen, särskilt om riskhantering, övergripande kostnader, årliga driftskostnader för varje väsentlig del av Galileoinfrastrukturen, inkomster, tidsplan och resultat, samt en överblick över genomförandet av de projektförvaltningssystem och den projektförvaltningsteknik som avses i artikel 11 e,
- e) bedöma möjligheterna att främja och säkerställa de europeiska satellitnavigeringssystemens användning i de olika sektorerna av ekonomin, bland annat genom att analysera hur fördelarna med systemen ska kunna tas till vara.
- b) se till att den samlade effekten av dessa krav och standarder gynnar programmets framgångsrika genomförande, särskilt i fråga om kostnader, riskhantering och tidsplan.
- c) upprätta samordningsmekanismer mellan de olika involverade organen,
- d) beakta gällande säkerhetsstandarder och säkerhetskrav för att inte sänka den allmänna säkerhetsnivån eller påverka funktionen i befintliga system som bygger på dessa standarder och krav.

3. För att se till att Galileoprogrammets installations- och driftsfaser och Egnosprogrammets driftsfas enligt artikel 3 respektive artikel 4 förlöper väl ska kommissionen vid behov vidta de åtgärder som krävs för att

- a) hantera och minska riskerna i samband med Galileo- och Egnosprogrammen,
- b) fastställa de beslutssteg som är avgörande för att övervaka och utvärdera programmets genomförande,
- c) bestämma lokaliseringen av systemens markinfrastruktur i enlighet med säkerhetskraven, genom en öppen och transparent process, och säkerställa driften,
- d) fastställa nödvändiga tekniska och operativa specifikationer för att uppfylla de funktioner som avses i artikel 2.4 b och c och för att genomföra systemutveckling.

Dessa genomförandeåtgärder ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 36.3.

Artikel 13

Systemsäkerhet och driftsäkerhet

1. Kommissionen ska säkerställa Galileo- och Egnosprogrammets säkerhet, bland annat i fråga om systemen och deras drift. För detta ändamål ska kommissionen

- a) beakta behovet av tillsyn och integrering av säkerhetsrelaterade krav och standarder i alla program,

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 14 och 16 i denna förordning eller artikel 8 i beslut nr 1104/2011/EU, ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 35 för att fastställa de högnivåmål som krävs för att säkerställa Galileo- och Egnosprogrammets säkerhet enligt punkt 1.

3. Kommissionen ska fastställa de tekniska specifikationer och andra åtgärder som krävs för att genomföra de högnivåmål som avses i punkt 2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 36.3.

4. Utrikestjänsten ska fortsätta att bistå kommissionen när denna fullgör sina uppgifter på området yttre förbindelser, i enlighet med artikel 2.2 i beslut 2010/427/EU.

Artikel 14

Uppgifter för Europeiska byrån för GNSS

1 I enlighet med kommissionens riktlinjer ska Europeiska byrån för GNSS ansvara för följande:

- a) När det gäller programmets säkerhet ska den, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 13 och 16,
- i) genom sin styrelse för säkerhetsackreditering svara för säkerhetsackrediteringen i enlighet med kapitel III i förordning (EU) nr 912/2010, och för detta ändamål inleda och övervaka tillämpningen av säkerhetsförfaranden och genomföra inspektioner av systemets säkerhet,
- ii) svara för driften av säkerhetsövervakningscentrumet för Galileo, enligt artikel 6 d i förordning (EU) nr 912/1010, i enlighet med de standarder och krav som avses i artikel 13 i den här förordningen och anvisningarna enligt den gemensamma åtgärden 2004/552/Gusp.
- b) Den ska utföra de uppgifter som anges i artikel 5 i beslut nr 1104/2011/EU och bistå kommissionen i enlighet med artikel 8.6 i det beslutet.

c) Den ska i samband med Galileoprogrammets installations- och driftsfaser och Egnosprogrammets driftsfas bidra till att främja och marknadsföra de tjänster som avses i artikel 2.4 och 2.5, bland annat genom att genomföra nödvändiga marknadsanalyser, särskilt med hjälp av den årliga marknadsrapporten från Europeiska byrån för GNSS om marknaden för tillämpningar och tjänster, genom att upprätta nära kontakter med användare och potentiella användare av systemen i syfte att samla in information om deras behov, genom att följa utvecklingen på nedströmsmarknader för satellitnavigering och genom att utarbeta en handlingsplan för användarnas anammande av de tjänster som avses i artikel 2.4 och 2.5, som särskilt ska innehålla relevanta standardiserings- och certifieringsåtgärder.

2. Europeiska byrån för GNSS ska även utföra andra uppgifter som rör Galileo- och Egnosprogrammets genomförande, inklusive programförvaltningsuppgifter, och ska kunna hållas ansvarig för dem. Kommissionen ska anförtro den dessa uppgifter genom ett delegeringsavtal som antas på grundval av ett beslut om delegering, i enlighet med artikel 58.1 c i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, och uppgifterna ska omfatta bland annat följande:

- a) Driftsverksamhet, bland annat förvaltning av systeminfrastrukturen, underhåll och löpande förbättringar av systemen, certifierings- och standardiseringsverksamhet samt tillhandahållande av de tjänster som avses i artikel 2.4 och 2.5.
- b) Utvecklings- och installationsrelaterad verksamhet för vidareutveckling och framtida generationer av systemen och medverkan till att definiera tjänsternas vidareutveckling, bland annat upphandling.
- c) Främjande av utvecklingen av tillämpningar och tjänster baserade på systemen, samt medvetandegörande om sådana tillämpningar och tjänster, bland annat identifiering, sammankoppling och samordning av nätverket av europeiska kompetenscentrum i GNSS-tillämpningar och GNSS-tjänster, tillvaratagande av expertis i offentlig och privat sektor och utvärdering av åtgärder med anknytning till sådant främjande och medvetandegörande.
- d) Främjande av utvecklingen av grundläggande inslag, såsom Galileokompatibla chipsets och mottagare.

3. Det delegeringsavtal som avses i punkt 2 ska ge Europeiska byrån för GNSS en lämplig grad av självständighet och befogenhet, med särskild hänvisning till den upphandlande myndigheten, inom ramen för artiklarna 58.1 c och 60 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Vidare ska det innehålla allmänna villkor för förvaltningen av de medel som anförtrotts Europeiska byrån för GNSS, särskilt de åtgärder som ska genomföras, därtill hörande finansiering, förvaltningsförfaranden,

övervaknings- och inspektionsåtgärder, åtgärder som ska tillämpas om kontrakt inte genomförs på tillfredsställande sätt i fråga om kostnader, tidsplan och resultat samt bestämmelser om äganderätten till alla materiella och immateriella tillgångar.

I övervaknings- och inspektionsåtgärderna ska det särskilt ingå ett system för preliminär kostnadsberäkning, systematisk information till kommissionen om kostnaderna och tidsplanen och – i händelse av skillnader mellan planerad budget, resultat och tidsplan – korrigeringar som säkerställer att infrastrukturen byggs upp inom ramen för anslagna medel.

4. Europeiska byrån för GNSS ska ingå sådana arbetsavtal med ESA som är nödvändiga för utförandet av deras respektive uppgifter enligt denna förordning under Galileo- och Egnosprogrammets driftsfas. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet, rådet och kommittén om sådana arbetsavtal som ingås av Europeiska byrån för GNSS och om eventuella ändringar av dessa. När det är lämpligt får Europeiska byrån för GNSS även överväga att anlita andra offentliga eller privata enheter.

5. Förutom de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2, och inom ramen för sitt uppdrag, ska Europeiska byrån för GNSS lämna sitt tekniska bistånd till kommissionen och förse kommissionen med alla de upplysningar som den behöver för att fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning, även för att bedöma möjligheten att främja och säkerställa systemens användning enligt artikel 12.2 e.

6. Kommittén ska höras om det beslut om delegering som avses i punkt 2 i den här artikeln i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 36.2. Europaparlamentet, rådet och kommittén ska underrättas i förväg om delegeringsavtal som ska ingås mellan unionen, företrädd av kommissionen, och Europeiska byrån för GNSS.

7. Kommissionen ska förse Europaparlamentet, rådet och kommittén med information om del- och slutresultaten från utvärderingen av alla upphandlingsförfaranden och alla kontrakt med privata enheter, inklusive sådan information som rör underentreprenad.

Artikel 15

Europeiska rymdorganisationens uppgifter

1. För Galileoprogrammets installationsfas enligt artikel 3 c ska kommissionen utan dröjsmål ingå ett delegeringsavtal med ESA där ESA:s uppgifter anges, särskilt i fråga om utformning, utveckling och upphandling av systemet. Delegeringsavtalet med ESA ska ingås på grundval av ett beslut om delegering som fattas av kommissionen i enlighet med artikel 58.1 c i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

I den mån det är nödvändigt för de uppgifter och det budgetgenomförande som delegeras ska de allmänna villkoren för förvaltningen av de medel som anförtratts ESA fastställas i delegeringsavtalet, särskilt de åtgärder som ska genomföras i fråga om utformning, utveckling och upphandling av systemet, därtill hörande finansiering, förvaltningsförfaranden, övervaknings- och inspektionsåtgärder, åtgärder som ska tillämpas om kontrakt inte genomförs på tillfredsställande sätt i fråga om kostnader, tidsplan och resultat samt bestämmelser om äganderättigheter till alla materiella och immateriella tillgångar.

I övervaknings- och inspektionsåtgärderna ska det särskilt ingå ett system för preliminär kostnadsberäkning, systematisk information till kommissionen om kostnaderna och tidsplanen och – i händelse av skillnader mellan planerad budget, resultat och tidsplan – korrigeringar som säkerställer att infrastrukturen byggs upp inom ramen för anslagna medel.

2. Kommittén ska höras i samband med sådana beslut om delegering som avses i punkt 1 i den här artikeln i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 36.2. Europaparlamentet, rådet och kommittén ska underrättas i förväg om det delegeringsavtal som ska ingås mellan unionen, företrädd av kommissionen, och ESA.

3. Kommissionen ska förse Europaparlamentet, rådet och kommittén med information om del- och slutresultaten från utvärderingen av de upphandlingsförfaranden och de kontrakt med privata enheter som ESA ska ingå, inklusive sådan information som rör underentreprenad.

4. För Galileo- och Egnosprogrammets driftsfas enligt artiklarna 3 d och 4 ska de arbetsavtal mellan Europeiska byrån för GNSS och ESA som avses i artikel 14.4 ta upp vilken roll ESA ska ha under denna fas och hur dess samarbete med Europeiska byrån för GNSS ska se ut, särskilt när det gäller

- a) utformning, utarbetande, övervakning, upphandling och validering i samband med utveckling av framtida generationer av systemen,
- b) tekniskt stöd i samband med drift och underhåll av den befintliga generationen av systemen.

Dessa arbetsavtal ska vara förenliga med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och med de åtgärder som kommissionen fastställer i enlighet med artikel 12.3.

5. Utan att det påverkar det delegeringsavtal och de arbetsavtal som avses i punkterna 1 respektive 4 får kommissionen från ESA begära den tekniska expertis och den information som krävs för att den ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning.

KAPITEL IV

ASPEKTER SOM RÖR UNIONENS ELLER DESS MEDLEMSSTATERS SÄKERHET

Artikel 16

Gemensam åtgärd

I samtliga fall där systemens drift kan skada Europeiska unionens eller dess medlemsstaters säkerhet, ska förfaranden enligt den gemensamma åtgärden 2004/552/Gusp tillämpas.

Artikel 17

Tillämpliga bestämmelser i fråga om säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

Vid tillämpningen av denna förordning

- a) ska varje medlemsstat se till att dess nationella säkerhetsbestämmelser erbjuder en skyddsnivå för säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter som är likvärdig den som ges av säkerhetsbestämmelserna enligt bilagan till beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom och av rådets säkerhetsbestämmelser enligt bilagorna till beslut 2013/488/EU,
- b) ska medlemsstaterna utan dröjsmål underrätta kommissionen om de nationella säkerhetsbestämmelser som avses i led a,
- c) får fysiska personer som är bosatta och juridiska personer som är etablerade i tredjeländer hantera säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter om Galileo- och Egnosprogrammen endast om de i dessa länder omfattas av säkerhetsbestämmelser som säkerställer en skyddsnivå som är åtminstone likvärdig den som tillhandahålls genom kommissionens säkerhetsbestämmelser enligt bilagan till beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom och genom rådets säkerhetsbestämmelser enligt bilagorna till beslut 2013/488/EU; likvärdigheten när det gäller säkerhetsbestämmelser som tillämpas i ett tredjeland eller i en internationell organisation ska fastställas i ett informationssäkerhetsavtal mellan unionen och det tredjelandet eller den internationella organisationen i enlighet med förfarandet som föreskrivs i artikel 218 i EUF-fördraget och med beaktande av artikel 13 i beslut 2013/488/EU,
- d) får – utan att det påverkar tillämpningen av artikel 13 i beslut 2013/488/EU och bestämmelserna om industrisäkerhet enligt bilagan till beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom – en fysisk eller juridisk person, ett tredjeland eller en internationell organisation ges tillgång till säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter när det, utifrån en bedömning från fall till fall, anses nödvändigt beroende på uppgifternas karaktär och innehåll, mottagarens behovslena behörighet och den fördel som unionen vinner därigenom.

KAPITEL V

OFFENTLIG UPPHANDLING

AVSNITT 1

Allmänna bestämmelser om offentlig upphandling i galileo-programmets installations- och driftsfaser och egnosprogrammets driftsfas

Artikel 18

Allmänna principer

Utan att det påverkar tillämpningen av sådana åtgärder som krävs för att skydda unionens väsentliga säkerhetsintressen eller den allmänna säkerheten, eller för att uppfylla unionens krav i fråga om exportkontroll, ska förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 tillämpas på Galileoprogrammets installations- och driftsfaser och Egnosprogrammets driftsfas. Vidare ska följande allmänna principer gälla för Galileoprogrammets installations- och driftsfaser och för Egnosprogrammets driftsfas: öppen och sund konkurrens längs hela leveranskedjan, inledning av upphandlingsförfaranden med öppen information i rätt tid, tydlig information om tillämpliga upphandlingsregler, urvalskriterier och tilldelningskriterier samt all annan relevant information som möjliggör likvärdiga förutsättningar för alla potentiella anbudsgivare.

Artikel 19

Särskilda mål

Under upphandlingsförfarandet ska de upphandlande myndigheterna i sina anbudsinfordringar eftersträva följande mål:

- a) Främjande av ett så brett och öppet deltagande som möjligt av alla slags företag i hela unionen, framför allt nya aktörer och små och medelstora företag, bland annat genom att uppmuntra anbudsgivarna att anlita underentreprenörer.
- b) Undvikande av eventuellt missbruk av dominerande ställning och beroende av en enda leverantör.
- c) Utnyttjande av tidigare offentliga investeringar och lärdomar samt industriell erfarenhet och kompetens, inklusive den kompetens som uppnåtts under Galileo- och Egnosprogrammets utformnings-, utvecklings-, validerings- och installationsfaser, samtidigt som man ser till att bestämmelserna om konkurrensutsatta anbudsförfaranden efterlevs.
- d) Upphandling från flera leverantörer när så är lämpligt för att säkerställa bättre helhetskontroll över Galileo- och Egnosprogrammen, deras kostnader och deras tidsplan.
- e) När så är lämpligt, beaktande av den totala kostnaden under hela livscykeln för den vara, tjänst eller byggentreprenad som upphandlas.

AVSNITT 2

Särskilda bestämmelser om offentlig upphandling i galileo-programmets installations- och driftsfaser och egnosprogrammets driftsfas

Artikel 20

Sunda konkurrensvillkor

Den upphandlande myndigheten ska vidta lämpliga åtgärder för att upprätta sunda konkurrensvillkor när ett företags tidigare deltagande i verksamhet med anknytning till den verksamhet som upphandlingen avser

- a) kan ge företaget väsentliga fördelar i fråga om privilegierad tillgång till uppgifter och därigenom föranleda oro för lika-behandlingsprincipens efterlevnad, eller
- b) påverkar normala konkurrensvillkor eller opartiskheten och objektiviteten vid tilldelningen eller genomförandet av kontraktet.

Dessa åtgärder får inte snedvrída konkurrensen eller äventyra likabehandling eller sekretess för insamlade uppgifter om företag, om deras kommersiella relationer eller om deras kostnadsstruktur. I detta sammanhang ska åtgärderna beakta det planerade kontraktets karaktär och former.

Artikel 21

Informationssäkerhet

Vid kontrakt som involverar, kräver och/eller innehåller säkerhetsklassificerade uppgifter ska den upphandlande myndigheten i upphandlingsdokumenten precisera vilka åtgärder och krav som är nödvändiga för att säkerställa säkerheten för denna information på erforderlig nivå.

Artikel 22

Tillförlitlighet hos leveranserna

Den upphandlande myndigheten ska i upphandlingsdokumenten precisera vilka krav den ställer på tillförlitlighet hos leveranserna och tillhandahållandet av tjänsterna för fullgörande av kontraktet.

Artikel 23

Villkorade flerfaskkontrakt

1. Den upphandlande myndigheten får genomföra upphandling i form av villkorade flerfaskkontrakt.
2. Villkorade flerfaskkontrakt ska omfatta en fast fas, som ska åtföljas av ett budgetåtagande som resulterar i ett fast åtagande att tillhandahålla de kontraktensliga bygg- och anläggningsarbetena, varorna eller tjänsterna för denna fas, samt en eller flera faser där både budgeten och utförandet är villkorade. I upphandlingsdokumenten ska det anges vilka element som ingår i det villkorade flerfaskkontraktet. Särskilt ska föremål, pris eller former för fastställande av pris samt former för tillhandahållande av bygg- och anläggningsarbetena, varorna och tjänsterna i varje fas anges.

3. Prestationerna i den fasta fasen ska utgöra en sammanhängande helhet; samma sak gäller prestationerna i varje villkorad fas, med beaktande av alla föregående faser.

4. För utförandet av varje villkorad fas ska den upphandlande myndigheten fatta ett beslut som meddelas uppdragstagaren på de villkor som anges i kontraktet. När en villkorad fas bekräftas för sent eller inte bekräftas alls kan uppdragstagaren, om kontraktet medger detta, få ersättning i form av vänteersättning eller avtalsvite på de villkor som anges i kontraktet.

5. Om den upphandlande myndigheten konstaterar att de bygg- och anläggningsarbeten, leveranser av varor, eller tjänster som överenskommit inom en viss fas inte slutförts får den, om kontraktet medger detta, kräva skadestånd och säga upp kontraktet på de villkor som anges i detta.

Artikel 24

Självkostnadsbaserade kontrakt

1. Den upphandlande myndigheten kan, på de villkor som anges i punkt 2, välja att upphandla ett kontrakt som helt eller delvis är självkostnadsbaserat inom ramen för ett pristak.

Det pris som ska betalas för sådana kontrakt ska utgöras av ersättning för samtliga direkta utgifter som uppdragstagaren har haft på grund av kontraktets genomförande, såsom personalkostnader, materialkostnader eller kostnader för förbrukningsmateriel och användning av utrustning och infrastruktur som krävs för genomförande av kontraktet. Till dessa utgifter ska läggas antingen ett schablonbelopp som täcker allmänna omkostnader och vinst, eller ett belopp som täcker allmänna omkostnader och en andel som fastställs med ledning av måluppfyllelse och leverans i tid.

2. Den upphandlande myndigheten får välja helt eller delvis självkostnadsbaserade kontrakt när det är objektivt omöjligt att exakt ange ett fast pris och om det skäligen kan visas att ett sådant fast pris skulle bli orimligt högt på grund av osäkerhetsfaktorer kring genomförandet av kontraktet av något av följande skäl:

- a) Upphandlingen rör mycket komplexa element eller bygger på ny teknik och medför därför betydande teknisk osäkerhet.
- b) Den verksamhet som kontraktet avser måste av operativa skäl inledas utan dröjsmål trots att det ännu inte är möjligt att fastställa ett fast och slutgiltigt totalpris, eftersom det föreligger betydande osäkerhetsfaktorer eller eftersom kontraktets genomförande delvis beror på genomförandet av andra kontrakt.

3. Pristaket för ett helt eller delvis självkostnadsbaserat kontrakt ska vara det maximala belopp som kan utbetalas. Det får inte överskridas utom i vederbörligen motiverade undantagsfall med den upphandlande myndighetens förhandsmedgivande.

4. I handlingarna för helt eller delvis självkostnadsbaserade kontrakt ska följande anges:

- a) Kontraktets karaktär, dvs. att det är fråga om ett helt eller delvis självkostnadsbaserat kontrakt med ett pristak.
- b) För delvis självkostnadsbaserade kontrakt: vilka delar av upphandlingen som omfattas av självkostnadspris.
- c) Pristakets belopp.
- d) Tilldelningskriterier, som särskilt ska göra det möjligt att bedöma rimligheten i den preliminära budgeten, de ersättningsgilla kostnaderna, formerna för fastställande av sådana kostnader och sådan vinst som nämns i anbudet.
- e) Den typ av tillägg som enligt punkt 1 ska tillämpas på utgifterna.
- f) Bestämmelser och förfaranden för att fastställa huruvida anbudsgivarens planerade kostnader för kontraktets genomförande är ersättningsgilla, i enlighet med principerna i punkt 5.
- g) Bokföringsregler som anbudsgivarna ska följa.
- h) För delvis självkostnadsbaserade kontrakt som ska omräknas till kontrakt med fasta, slutgiltiga priser: parametrarna för denna omräkning.

5. De kostnader som uppdragstagaren ådrar sig under genomförandet av ett helt eller delvis självkostnadsbaserat kontrakt ska berättiga till ersättning endast om följande villkor är uppfyllda:

- a) De har verkligen uppstått under kontraktets löptid, med undantag för kostnader för utrustning, infrastruktur och immateriella tillgångar som krävs för genomförandet av kontraktet, vilka får betraktas som ersättningsgilla upp till hela sitt anskaffningsvärde.
- b) De anges i den preliminära budgeten, eventuellt ändrad av tilläggsavtal till det ursprungliga kontraktet.
- c) De är nödvändiga för genomförandet av kontraktet.
- d) De har sitt upphov i genomförandet av kontraktet och kan tillskrivas detta.

- e) De är särskiljbara, verifierbara, registrerade i uppdragstagarens bokföring och fastställda enligt de redovisningsstandarder som anges i kravspecifikationen och kontraktet.
- f) De uppfyller kraven i tillämplig skatte- och sociallagstiftning.
- g) De avviker inte från kontraktsvillkoren.
- h) De är rimliga, motiverade och förenliga med kraven på sund ekonomisk förvaltning, särskilt kraven på sparsamhet och resurseffektivitet.

Uppdragstagaren ska vara ansvarig för registrering av sina kostnader och för att god ordning råder i bokföringen och alla andra handlingar som krävs för att styrka att de kostnader för vilka ersättning begärs verkligen uppstått och överensstämmer med principerna i denna artikel. De kostnader som uppdragstagaren inte kan styrka ska betraktas som ogiltiga och ska inte leda till ersättning.

6. Den upphandlande myndigheten ska vara ansvarig för följande uppgifter för att säkerställa ett korrekt genomförande av självkostnadsbaserade kontrakt:

- a) Den ska bestämma ett så realistiskt pristak som möjligt och samtidigt lämna tillräckligt med flexibilitet för att tekniska osäkerhetsfaktorer ska kunna beaktas.
- b) Den ska räkna om delvis självkostnadsbaserade kontrakt till kontrakt med fasta, slutgiltiga totalpris, så snart som det under kontraktets genomförande är möjligt att fastställa ett sådant fast, slutgiltigt pris. Därför ska den fastställa parametrarna för omräkning av självkostnadsbaserade kontrakt till kontrakt med fast, slutgiltigt pris.
- c) Den ska vidta uppföljnings- och kontrollåtgärder, som särskilt inbegriper ett system för preliminär uppskattning av kostnaderna.
- d) Den ska fastställa adekvata principer, verktyg och förfaranden för genomförandet av kontraktet, särskilt för att kartlägga kostnader och kontrollera att uppdragstagarens och dennes underentreprenörers kostnader under genomförandet av kontraktet berättigar till ersättning, samt för att foga tilläggsavtal till kontraktet.
- e) Den ska kontrollera att uppdragstagaren och dennes underentreprenörer följer de redovisningsstandarder som anges i kontraktet och följer kravet att tillhandahålla redovisningshandlingar som ger en sann och rättvisande bild av bokföringen.
- f) Den ska under hela kontraktets genomförande löpande säkerställa effektiviteten i de principer, verktyg och förfaranden som avses i led d.

Artikel 25

Tilläggsavtal

Den upphandlande myndigheten och uppdragstagarna får ändra kontraktet genom ett tilläggsavtal, förutsatt att tilläggsavtalet uppfyller alla nedanstående villkor:

- a) Det ändrar inte föremålet för kontraktet.
- b) Det rubbar inte kontraktets ekonomiska jämvikt.
- c) Det innehåller inga nya villkor som, om de hade ingått i de ursprungliga upphandlingsdokumenten, skulle ha gjort det möjligt att godkänna andra anbudsgivare än dem som ursprungligen godkändes eller att välja ett annat anbud än det som ursprungligen valdes.

Artikel 26

Underentreprenad

1. Den upphandlande myndigheten ska begära av anbudsgivaren att denne genom konkurrensutsatt upphandling på lämpliga nivåer av underentreprenad lägger ut en del av upphandlingen på andra företag än dem som tillhör anbudsgivarens grupp av företag, särskilt på nya aktörer och små och medelstora företag.

2. Den upphandlande myndigheten ska ange hur stor del av kontraktet som ska läggas ut på underentreprenad i form av ett intervall från minsta möjliga till största möjliga procentandel. Den ska säkerställa att dessa procentandelar är proportionella i förhållande till kontraktets föremål och värde, med beaktande av den berörda verksamhetssektorns art och framför allt den konstaterade konkurrenssituationen och industripotentialen.

3. Om anbudsgivaren i sitt anbud meddelar sin avsikt att inte lägga ut någon del av kontraktet på underentreprenad eller bara lägga ut en del som understiger minsta möjliga procentandel i intervallet enligt punkt 2 ska anbudsgivaren meddela den upphandlande myndigheten skälen till detta. Den upphandlande myndigheten ska vidarebefordra denna information till kommissionen.

4. Den upphandlande myndigheten får avvisa underentreprenörer som valts av kandidaten i samband med tilldelningen av den huvudsakliga upphandlingen eller av den utvalde anbudsgivaren i samband med kontraktets genomförande. Avvisandet ska motiveras skriftligt och får inte grundas på andra kriterier än dem som användes för urval av anbudsgivare vid den huvudsakliga upphandlingen.

KAPITEL VI

ÖVRIGA BESTÄMMELSER

Artikel 27

Programplanering

Kommissionen ska anta ett årligt arbetsprogram i form av en plan för genomförande av de åtgärder som krävs för att uppnå Galileoprogrammets särskilda mål enligt artikel 2.4 under de olika faserna enligt artikel 3 samt Egnosprogrammets särskilda mål enligt artikel 2.5. Det årliga arbetsprogrammet ska även ta upp finansieringen av dessa åtgärder.

Dessa genomförandeåtgärder ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 36.3.

Artikel 28

Medlemsstaternas åtgärder

Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att Galileo- och Egnosprogrammen fungerar väl, däribland åtgärder som ska säkerställa skyddet av markstationerna på deras territorier och som minst ska motsvara de som krävs för att skydda europeisk kritisk infrastruktur i den mening som avses i rådets direktiv 2008/114/EG⁽¹⁾. Medlemsstaterna ska avhålla sig från alla åtgärder som kan skada ett gott genomförande av programmen eller de tjänster som tillhandahålls via dessa, särskilt när det gäller kontinuiteten i driften av infrastrukturen.

Artikel 29

Internationella avtal

Unionen får ingå avtal med tredjeländer och internationella organisationer i samband med Galileo- och Egnosprogrammen enligt förfarandet i artikel 218 i EUF-fördraget.

Artikel 30

Tekniskt bistånd

För att utföra sådana uppgifter av teknisk karaktär som avses i artikel 12.2 får kommissionen anlita nödvändigt tekniskt bistånd, särskilt kapacitet och expertis från nationella rymdorgan, eller bistånd från oberoende experter samt organ som kan tillhandahålla opartiska analyser och yttranden om framstegen med Galileo- och Egnosprogrammets genomförande.

Även andra enheter än kommissionen som är involverade i den offentliga styrningen av programmen, särskilt Europeiska byrån för GNSS och ESA, får anlita samma tekniska bistånd vid utförandet av de uppgifter som de anförtrotts enligt denna förordning.

Artikel 31

Skydd av personuppgifter och privatliv

1. Kommissionen ska se till att skyddet av personuppgifter och privatliv säkerställs vid utformningen, installationen och driften av systemen och att lämpliga garantier införs i dem.

2. Alla personuppgifter som behandlas i samband med sådana arbetsuppgifter och sådan verksamhet som avses i denna förordning ska behandlas i enlighet med tillämplig rätt om

(¹) Rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna (EUT L 345, 23.12.2008, s. 75).

skydd av personuppgifter, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG⁽³⁾.

Artikel 32

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen ska se till att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av åtgärder som finansieras enligt den här förordningen, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oegentligheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda medel samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner.

2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och kontroller på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underentreprenörer som erhållit unionsfinansiering enligt den här förordningen.

Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013⁽⁴⁾ och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96⁽⁵⁾, utföra utredningar inklusive kontroller och inspektioner på plats hos ekonomiska aktörer som direkt eller indirekt berörs av sådan finansiering, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med ett bidragsavtal, bidragsbeslut eller kontrakt om unionsfinansiering.

Utan att det påverkar tillämpningen av första och andra styckena ska befogenheten att, i enlighet med deras respektive befogenheter, utföra sådana revisioner och utredningar uttryckligen tillerkännas kommissionen, revisionsrätten och Olaf i bestämmelser i internationella avtal med tredjeländer och med internationella organisationer, bidragsavtal, bidragsbeslut och kontrakt som ingås med tillämpning av den här förordningen.

(²) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

(³) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/94/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

(⁴) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

(⁵) Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

Artikel 33

Information till Europaparlamentet och rådet

1. Kommissionen ska ansvara för genomförandet av denna förordning. Kommissionen ska varje år, i samband med presentationen av det preliminära budgetförslaget, lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av Galileo- och Egnosprogrammen. Rapporten ska innehålla all information som rör programmen, särskilt när det gäller riskhantering, övergripande kostnader, årliga driftskostnader, inkomster, tidsplan och resultat, enligt artikel 12.2 d och när det gäller tillämpningen av de delegeringsavtal som ingåtts i enlighet med artiklarna 14.2 och 15.1. Rapporten ska innehålla

- a) en överblick över tilldelningen och användningen av de medel som tilldelats programmen enligt artikel 7.4,
- b) information om den kostnadsförvaltningsstrategi som kommissionen följt enligt artikel 9.6,
- c) en bedömning av förvaltningen av immateriella rättigheter,
- d) en överblick över genomförandet av de projektförvaltningsystem och den projektförvaltningsteknik, inklusive riskhanteringssystem och riskhanteringsteknik, som avses i artikel 12.2 d,
- e) en utvärdering av de åtgärder som vidtagits för att maximera programmets samhällsekonomiska nytta.

2. Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet om del- och slutresultaten från utvärderingen av upphandlingsförfarandena och kontrakten med privata enheter, som genomförts av Europeiska byrån för GNSS och av ESA i enlighet med artiklarna 14.7 respektive 15.3.

Den ska även informera Europaparlamentet och rådet om

- a) vilka omfördelningar av medel mellan utgiftskategorier som gjorts i enlighet med artikel 9.3,
- b) vilka konsekvenser tillämpningen av artikel 8.2 fått för Galileo- och Egnosprogrammen.

Artikel 34

Utvärdering av genomförandet av denna förordning

1. Kommissionen ska senast den 30 juni 2017 till Europaparlamentet och rådet överlämna en utvärderingsrapport om genomförandet av denna förordning som underlag till ett beslut om förlängning, ändring eller upphävande av de åtgärder som vidtagits enligt denna förordning, där följande redovisas:

- a) Uppfyllande av åtgärdernas mål med avseende på både resultat och verkan.
- b) Effektiviteten i resursanvändningen.
- c) Det europeiska mervärdet.

Vid utvärderingen ska man även granska teknisk utveckling med anknytning till systemen, möjligheter till förenkling, intern och extern överensstämmelse med annan verksamhet, målens relevans och åtgärdernas bidrag till unionens prioriteringar i fråga om smart och hållbar tillväxt för alla. Hänsyn ska tas till resultat av utvärderingar av tidigare åtgärders långsiktiga verkan.

2. Vid utvärderingen ska hänsyn tas till framsteg med avseende på Galileo- och Egnosprogrammets särskilda mål enligt artikel 2.4 respektive 2.5, utgående från exempelvis följande resultatindikatorer:

- a) För Galileo och
 - i) installationen av dess infrastruktur:
 - antalet operativa satelliter och tillgången till dessa, och antalet tillgängliga extrasatelliter på marknaden jämfört med antalet planerade satelliter enligt delegeringsavtalet,
 - faktisk tillgång till den markbaserade infrastrukturens beståndsdelar (såsom markstationer och kontrollcentrum) jämfört med den planerade tillgången,
 - ii) nivån på dess tjänster:
 - karta över tjänsternas tillgänglighet per tjänst jämfört med det dokument där tjänsterna definieras,
 - iii) dess kostnader:
 - kostnadsresultatindex per större kostnadspost i programmet på grundval av en kvot som jämför den faktiska kostnaden med den budgeterade,
 - iv) dess tidsplan:
 - resultatindex för tidsplanen per varje större post i programmet på grundval av en jämförelse mellan den budgeterade kostnaden för utfört arbete och den budgeterade kostnaden för planerat arbete,

v) dess marknadsnivå:

- marknadstrend på grundval av Galileo- och Egnosmottagarnas andel av det totala antalet mottagarmodeller som ingår i marknadsrapporten från Europeiska byrån för GNSS enligt artikel 14.1 c.

b) För Egnos och

i) utvidgningen av dess täckning:

- framstegen med att utvidga täckningen jämfört med den överenskomna planen för utvidgningen av täckningen,

ii) nivån på dess tjänster:

- index för tjänsternas tillgänglighet på grundval av antalet flygplatser med Egnosbaserade inflygningsprocedurer med operativ status jämfört med det totala antalet flygplatser med Egnosbaserade inflygningsprocedurer,

iii) dess kostnader:

- kostnadsresultatindex på grundval av en kvot som jämför den faktiska kostnaden med den budgeterade,

iv) dess tidsplan:

- resultatindex för tidsplanen på grundval av en jämförelse mellan den budgeterade kostnaden för utfört arbete och den budgeterade kostnaden för planerat arbete.

3. De organ som är involverade i genomförandet av denna förordning ska förse kommissionen med de data och uppgifter som krävs för uppföljning och utvärdering av de berörda åtgärderna.

KAPITEL VII

DELEGERING OCH GENOMFÖRANDEÅTGÄRDER

Artikel 35

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 13.2 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 1 januari 2014.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 13.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas i enlighet med artikel 13.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 36

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

4. Företrädare för Europeiska byrån för GNSS och ESA ska delta som observatörer i arbetet i kommittén enligt de villkor som fastställs i dess arbetsordning.

5. Internationella avtal som ingås av unionen i enlighet med artikel 29 får föreskriva att företrädare för tredjeländer eller internationella organisationer på lämpligt sätt ska delta i arbetet i kommittén enligt de villkor som fastställs i dess arbetsordning.

6. Kommittén ska sammanträda regelbundet, helst fyra gånger om året, en gång i kvartalet. Kommissionen ska vid varje möte lämna en rapport om framstegen med programmen. Dessa rapporter ska ge en allmän överblick över programmens status och utveckling, särskilt med avseende på riskhantering, kostnader, tidsplan och resultat. Minst en gång om året ska dessa rapporter innehålla sådana resultatindikatorer som avses i artikel 34.2.

KAPITEL VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 37

Upphävande

1. Förordningarna (EG) nr 876/2002 och (EG) nr 683/2008 ska upphöra att gälla den 1 januari 2014.
2. Alla åtgärder som antagits på grundval av förordning (EG) nr 876/2002 eller förordning (EG) nr 683/2008 ska fortsätta att gälla.

3. Hänvisningar till den upphävda förordningen (EG) nr 683/2008 ska tolkas som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 38

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska börja tillämpas den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

V. LEŠKEVIČIUS

Ordförande

BILAGA

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 683/2008	Den här förordningen
Artikel 1	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 1
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 8
Artikel 5	Artikel 4
Artikel 6	Artikel 8
Artikel 7	Artikel 5
Artikel 8	Artikel 6
Artikel 9	Artikel 7
Artikel 10	Artikel 9
Artikel 11	Artikel 10
Artikel 12.1	Artikel 11
Artikel 12.2 och 12.3	Artikel 12
Artikel 13.1, 13.2 och 13.3	Artikel 13
Artikel 13.4	Artikel 16
Artikel 14	Artikel 17
Artikel 15	Artikel 27
Artikel 16	Artikel 14
Artikel 17	Artiklarna 18-26
Artikel 18	Artikel 15
Artikel 19.1-19.4	Artikel 36
Artikel 19.5	Artikel 35
Artikel 20	Artikel 31
Artikel 21	Artikel 32
Artikel 22	Artikel 33
Artikel 23	
Artikel 24	Artikel 38
Bilaga	Artikel 1

Gemensamt uttalande**från Europaparlamentet, rådet och Europeiska kommissionen om den INTERINSTITUTIONELLA PANELEN FÖR GALILEO (GIP)**

1. Med tanke på att de europeiska GNSS-programmen är betydelsefulla, unika och komplexa, att unionen äger de system som programmen lett fram till och att programmen finansieras fullt ut från unionens budget under perioden 2014–2020, inser Europaparlamentet, rådet och Europeiska kommissionen att det är nödvändigt med ett nära samarbete mellan de tre institutionerna.
 2. En interinstitutionell panel för Galileo (GIP) kommer att uppfylla målet att underlätta för var och en av institutionerna att utöva sina respektive befogenheter. GIP kommer därför att inrättas för att noggrant följa
 - a) hur genomförandet av de europeiska GNSS-programmen fortskrider, särskilt när det gäller genomförandet av upphandling och ingående av kontrakt, i synnerhet med avseende på ESA,
 - b) internationella avtal med tredjeländer, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 218 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - c) bearbetandet av marknaderna för satellitnavigering,
 - d) styrningsåtgärdernas verkningsfullhet, och
 - e) den årliga översynen av arbetsprogrammet.
 3. I enlighet med gällande bestämmelser kommer GIP att respektera behovet av diskretion, särskilt med tanke på att vissa uppgifter är affärshemligheter och av känslig art.
 4. Kommissionen kommer att ta hänsyn till synpunkterna från GIP.
 5. GIP kommer att bestå av sju företrädare, varav
 - tre från rådet,
 - tre från Europaparlamentet,
 - en från kommissionen,och kommer att ha regelbundna möten (i princip fyra gånger om året).
 6. GIP påverkar inte de fastställda befogenheterna eller de interinstitutionella förbindelserna.
-